

for at erklære, at Afstemningen havde fundet Sted under et saadant Valgtryk, at man ikke behøvede at betragte den som afgørende. Han sagde, at dette indeholdt ikke nogen Kritik af den internationale Kommission. Jeg ved i Sandhed ikke, hvorledes man skulde kunne kritisere den internationale Kommission stærkere end gennem de Udtalelser, den højtærede Statsminister her har fremsat. Det var Kommissionens Opgave at sikre en fri Afstemning. Den var udstyret med alle Magtmidler dertil, og den har bagefter godkendt, at denne Afstemning havde fundet Sted paa tilfredstillende Maade, og saa kommer den højtærede Statsminister her og erklærer, at han vil ikke kritisere Kommissionen, men han vil dog mene, at denne Afstemning ikke er foregaaet paa en saadan Maade, at den kan være afgørende. Maa jeg dertil føje den Bemærkning, at selv om Afstemningen kunde kritiseres, saa afgiver Fredstraktaten dog ikke Grundlag for en Kassation af Afstemningen. Man vilde fra tysk Side med den fuldeste Ret kunne svare Kommissionen, hvis den havde stillet sig paa dette Standpunkt — hvad den sikkert ikke et eneste Øjeblik har drømt om —, at den havde jo selv ordnet det hele, med hvilken Ret skulde den da bagefter kunne komme og kassere den under dens egen Ledelse foretagne Afstemning? Men var der endelig foregaaet Begivenheder af en saa ejendommelig Karakter, at de kunde give Grund til Afstemningens Kassation, maatte da en ny Afstemning foretages snarest muligt, og der kunde ikke derigennem skabes nogen som helst traktatmæssig Ret for en Ordning, der holder hele Spørgsmaalet aabent 15 Aar ud i Fremtiden. Jeg ser da ikke rettere end, at det er ugørligt at paastaa, at Internationalisering paa nogen Maade kan forenes med Fredstraktatens Indhold, men jeg ønsker dertil at føje, hvad jeg for min Del lægger ikke mindre Vægt paa, at Kravet fra dansk Side om en Internationalisering af 2den Zone efter min Mening heller ikke kan forenes med Nationalitetsprincippet og med Folkenes Selvbestemmelsesret. Befolkningen i 2den Zone har med et meget stort Flertal tilkendegivet sit Ønske om at komme tilbage under det tyske Styre, det har tilkendegivet sin Troskab mod Tyskland paa et Tidspunkt, hvor Vilkaarene saa sandt ikke fristede dertil, og en Til sidesættelse af denne Villies Tilkendegivelse af Befolkningens Flertal i 2den Zone er en Krænkelser af Nationali-

tetsprincippet og Folkenes Selvbestemmelsesret.

Den højtærede Statsminister dvælede dernæst ved Spørgsmaalet om en sydligere Linie, hvorom der har været Forslag fremme. Dette Spørgsmaal er af meget mere begrænset Betydning, det drejer sig kun om 3 500 Indbyggere i 4 Sogne, hvor 458 har stemt for Danmark og 1 759 har stemt for Tyskland. Betydningen af deres Tilknytning til Danmark vilde vel rent praktisk være denne, at der blev sikret Udsigt til en Repræsentant her i Folketinget for den tysksindede Befolkning i Sønderjylland. Efter Afstemningstallene er der imidlertid Flertal for Tyskerne efter den saakaldte Tiedjelinie, men det er vel ikke netop det Forhold, vi har Grund til at fremdrage. Den Uenighed, der her træder frem, forekommer mig at have Interesse ud fra et bestemt Synspunkt. Vi er alle paa det rene med, at der i de Forhandlinger, som har fundet Sted efter Vaabenstilstandens Indtræden, blandt de sejrende Magters Diplomater har vist sig to forskellige Strømninger; den ene Strømning er gaaet ud paa at bortfjerne Anledningerne til kommende Strid mellem Tyskland og dets Naboer, den anden Strømning er gaaet ud paa at skabe de størst mulige Rivningsmuligheder mellem Tyskland og dets Omgivelser. Hvad enten Tanken nu har været den ene eller den anden med Hensyn til de 4 Sogne, kan man ikke være i Tvivl om, at deres Tildeling til Danmark vilde blive et Udgangspunkt for forøgede Rivninger, og det forekommer mig derfor lidet klogt af den danske Regering at arbejde for, at en saadan Ordning skulde blive gennemført. Medens man ved Gennemførelsen af 1ste Zones Grænse fra tysk Side umuligt i Fremtiden vil kunne paaberaabe sig, at der er blot den fjerneste Afvigelse fra Fredstraktatens af Tyskland anerkendte Ord, maa vi dog indrømme, at man med mere eller mindre Ret vil kunne paastaa, at der er en saadan Afvigelse, hvis denne Ordning gennemføres for disse 4 Sognes Vedkommende.

Paa disse Punkter kan der altsaa ikke være Tvivl om, at den højtærede Statsminister og hans Ministerium har foretaget en Ændring i Danmarks sønderjydske Politik. Denne Ændring af vor Politik er ført igennem uden Forhandling med Rigsdagen, uden Meddelelse til Rigsdagen eller til Rigsdagens Repræsentanter. Fra det Partis Side, som den højtærede Statsminister er Talsmand for, har man stillet det